

Anonymiseret version

Oversættelse

C-180/24 – 1

Sag C-180/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

6. marts 2024

Forelæggende ret:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen)

Afgørelse af:

29. januar 2024

Sagsøger:

Santander Consumer Bank S.A.

Sagsøgt:

EN

AFGØRELSE

[Udelades]

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy (den regionale domstol i Poznań, 15. afdeling for civilretlige sager)

[Udelades]

har efter et retsmøde [udelades]

[Udelades] [vedrørende et søgsmål anlagt af sagsøger]

Santander Consumer Bank SA med hjemsted i Wrocław

mod EN

om betaling

DA

efter appel iværksat af begge parter

[Udelades]

truffet følgende afgørelse:

1. [Udelades]

2. I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

Skal artikel 3, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, 2008, s. 66), fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en praksis, hvorefter bestemmelser, hvis indhold ikke har været genstand for en individuel forhandling mellem den erhvervsdrivende (kreditgiveren) og forbrugeren (kredittageren), inkluderes i kreditaftaler, og hvorefter der fastsætter renter, ikke kun af det beløb, der udbetales til forbrugeren, men også af andre omkostninger, der er forbundet med ydelsen af kredit (herunder, som i den foreliggende sag, kreditgiverens provision eller livsforsikringspræmier og assistance)?

3. Sagens behandling udsættes i henhold til artikel 177, § 3¹ i den civile retsplejelov.

Begrundelse

I. De faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren, Santander Consumer Bank SA, med hjemsted i Wrocław, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, EN, pålægges at betale et beløb på 33 016,23 PLN til sagsøgeren sammen med kontraktlige renter på størrelse med den maksimale sats for morarenter, beregnet af beløbet på 30 880,42 PLN fra 11. september 2020 indtil betalingsdatoen samt lovbestemte renter for forsinket betaling beregnet af beløbet på 2 100,88 PLN fra datoen for indgivelse af stævningen til betalingsdatoen. Sagsøgeren nedlagde endvidere nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtedes at betale sagens omkostninger.
- 2 Sagsøgte nedlagde påstand om frifindelse og om, at han tilkendes godtgørelse for sagens omkostninger.
- 3 Sąd Rejonowy (ret i første instans) gav sagsøgeren medhold i næsten hele kravet i den appellerede dom.
- 4 Følgende faktiske omstændigheder indgik som grundlag for denne afgørelse:

(i) Den 6. september 2018 indgik sagsøgte og sagsøger en kontantlånsaftale nr. 158507783883 på 38 786,35 PLN, som ifølge aftalen skulle anvendes til:

- låntagerens forbrug - 5 500 PLN,
- låntagerens tilbagebetaling af tidligere finansielle forpligtelser til kreditgiveren - 21 655,04 PLN,
- finansiering af kreditgiverens provision for at yde et lån - PLN 4 525,10 PLN,
- finansiering af livsforsikringspræmien - 6 516,11 PLN,
- finansiering af assistanceforsikringspræmien - 582 PLN,
- finansiering af gebyret for at overføre midler til forbrugsformål - 8,10 PLN.

Det samlede beløb, der skulle betales, blev fastsat til 49 570,34 PLN, som bestod af: en hovedstol på 38 786,35 PLN sammen med renter for hele låneperioden på i alt 10 783,99 PLN.

(ii) Aftalen forudsatte, at lånet skulle tilbagebetales i 60 månedlige rater fra oktober 2018. Beløbet på de 59 rater var 831,16 PLN, og den sidste rate var 831,30 PLN.

(iii) [Udelades]

(iv) Sagsøgte tilbagebetalte kun en del af det skyldige beløb som var 15 465,54 PLN, som inkluderede hovedstolen, som var 1 7 905,93 PLN, hvilke fremgik af den opstillede oversigt over indbetalinger fremlagt af sagsøgeren [udelades].

(v) Låneaftalen blev opsagt af sagsøgeren, og derfor anlagde han det foreliggende søgsmål.

(vi) Sagsøgeren krævede i søgsmålet, at sagsøgte pålægges at betale sagsøgeren et beløb på 33 016,23 PLN, som inkluderede:

- 30 880,42 PLN for den forfaldne hovedstol sammen med yderligere renter,
- 2 100,88 PLN for kontraktlige renter og strafrenter,
- 34,93 PLN som et fast gebyr for bankservicepakken.

5 Både sagsøgeren og sagsøgte har iværksat appel.

- 6 Ud fra de påstande begge parter har rejst i appelsagen, kan ovenstående faktiske omstændigheder anses som ubestridte på tidspunktet for appelsagen.
- 7 [Udelades].
- 8 Sagsøgte [i første instans] har med sin appel anfægtet afgørelsen fra Sąd Rejonowy (retten i første instans) i sin helhed og nedlagt påstand om frifindelse. I sine anbringender til støtte for appellen har sagsøgte [i første instans] gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af:

[angivelse af de overtrådte bestemmelser i national lovgivning]

(i) [Udelades] artikel 58 i den civile lovbog, da der fejlagtigt blev lagt antagelse til grund om, at låneaftalen var i overensstemmelse med loven for så vidt angår den deri fastsatte rentesats; i denne henseende har sagsøgt [i første instans] principalt gjort gældende, at aftalen, som er i strid med bestemmelserne om forbrugercredit, gav mulighed for, at der kunne ske en beregning af kontraktlige renter af de krediterede omkostninger, at aftalen på grund af dette indeholdt ulovlige kontraktvilkår, og at sagsøgte [i første instans] afgav en erklæring om, at det skulle være et rentefrit lån, hvilket førte til »ugyldiggørelse« af aftalebestemmelserne vedrørende renter, og derfor var aftalen fuldstændig rentefri, hvorfor sagsøgeren [i første instans] ikke havde bevist størrelsen af sit krav, og derfor opsagde sagsøgeren låneaftalen sådan, at aftalen ikke havde nogen virkning;

(ii) [Udelades];

(iii) [Udelades].

Som følge heraf har sagsøgte [i første instans] nedlagt påstand om, at den appellerede dom ændres, og om frifindelse i det hele.

- 9 Til støtte for sin appel har sagsøgte [i første instans] fremført argumenter, der peger på, at:
- renterne af de krediterede låneomkostninger, der er angivet i kontrakten, var urimelige
 - som følge heraf var angivelsen af rentebeløbet i kontrakten ukorrekt og vildledende og resulterede i en ukorrekt fastsættelse af størrelsen af sagsøgtes samlede forpligtelse,
 - sagsøgte afgav en erklæring om, at lånet var rentefrit i henhold til artikel 45 i lov om forbrugercredit, hvilket fører til ophævelse af aftalens bestemmelser om renter,

- betalingsanmodningen angav fejlagtigt restancebeløbet og opfyldte ikke kravene i henhold til artikel 75c i bankloven og var derfor uden virkning ifølge aftalen,
- aftalen blev ikke effektivt opsagt - da sagsøgte [i første instans'] restance på opsigelsesdatoen ikke opfyldte aftalens betingelser.

II. Relevante nationale og fællesskabsretsforskrifter

10 Nationale bestemmelser.

Artikel 3 i lov om forbrugerkredit

Stk. 1: En forbrugerkreditaftale anses som en kreditaftale vedrørende et beløb på ikke over 255 550 PLN eller værdien af dette beløb i en anden valuta end den polske, som en kreditgiver yder en forbruger eller lover at yde denne som led i sin virksomhed.

Stk. 2. Ved en forbrugerkreditaftale forstås bl.a.:

- nr. 2) en kreditaftale i banklovens forstand;

Artikel 5 i lov om forbrugerkredit

nr. 6a: Renteafhængige kreditomkostninger er alle omkostninger, som afholdes af forbrugeren i forbindelse med forbrugerkreditaftalen, med undtagelse af renter;

nr. 10: debitorrenten på lånet, er den rentesats, der er udtrykt som en fast eller variabel rente, der anvendes på det beløb, der udbetales på årsbasis i henhold til kreditaftalen;

nr. 12: de årlige omkostninger i procent - de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten udtrykt i procent per år af det samlede kreditbeløb;

Artikel 30, stk. 1, i lov om forbrugerkredit

nr. 6 i den civilelovbog: forbrugerkreditaftalen bør bl.a. specificere lånets rentesats, betingelserne for anvendelse af disse satser samt perioder, betingelser og procedurer for ændring af rentesatsen, herunder angivelse af indekset eller referencesatsen, hvis det er relevant for den oprindelige debitorrente; hvis forbrugerkreditaftalen indeholder forskellige rentesatser, skal disse oplysninger gives for alle gældende rentesatser i aftalens løbetid;

nr. 7: de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, som skal betales af forbrugeren, beregnet på tidspunktet for indgåelse af forbrugerkreditaftalen; alle de antagelser, der er lagt til grund ved beregning af denne procentsats, angives.

Artikel 45, stk. 1, i lov om forbrugerkredit: Ved långivers overtrædelse af artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11, 14-17, artikel 31-33, artikel 33a og artikel 36a-36c, skal forbrugeren, efter afgivelse af en skriftlig erklæring til långiveren, returnere lånet uden renter og andre kreditomkostninger, der tilkommer långiveren, inden for fristen og på den i kontrakten angivne måde.

Artikel 47 i lov om forbrugerkredit: De i loven fastsatte forbrugerrettigheder kan ikke udelukkes eller begrænses ved aftale. I så fald finder lovens bestemmelser anvendelse

Artikel 6 (den civile lovbog): Bevisbyrden påhviler den part, som ønsker at påberåbe sig disse bestemmelser

Artikel 58 i den civile lovbog:

§ 1. En retshandel, der er i strid med loven, eller som har til formål at omgå loven, er ugyldig, medmindre en relevant bestemmelse fastsætter en anden retsfølge, særligt den, at de ugyldige bestemmelser i en retshandel skal erstattes med relevante bestemmelser i loven

§ 2. En retshandel, der er i strid med samfundslivets principper, er ugyldig.

§ 3. Hvis kun en del af retshandelen erklæres ugyldig, forbliver de øvrige dele af retshandelen i kraft, medmindre det fremgår af omstændighederne, at retshandelen ikke ville være foretaget uden de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

Artikel 385¹ i den civile lovbog:

§ 1. Bestemmelser i en forbruger aftale, som ikke har været genstand for en individuel forhandling, er ikke bindende for forbrugeren, hvis de fastsætter hans rettigheder og pligter på en måde, som er i strid med god forretningsskik og groft tilsidesætter hans interesser (ulovlige kontraktvilkår). Denne bestemmelse berører ikke vilkår, som fastsætter parternes hovedydelse, herunder prisen eller vederlaget, hvis de er entydigt formuleret.

§ 2. Såfremt et kontraktvilkår ikke er bindende for forbrugeren i medfør af stk. 1, forbliver aftalen i øvrigt bindende for parterne.

§ 3. Kontraktvilkår, hvis indhold forbrugeren ikke har haft nogen reel indflydelse på, anses ikke for at være aftalt individuelt. Dette gælder navnlig aftalevilkår, der stammer fra en standardkontrakt, som kontrahenten har foreslået forbrugeren.

§ 4. Bevisbyrden for, at et kontraktvilkår er individuelt aftalt, påhviler den part, der påberåber sig dette.

Artikel 385² i den civile lovbog:

Det afgørende for prøvelsen af, om et kontraktvilkår er foreneligt med god moral, er tidspunktet for kontraktens indgåelse under hensyntagen til kontraktens

indhold, omstændighederne ved indgåelse af kontrakten samt de øvrige kontraktvilkår der er forbundet med kontrakten.

Artikel 245 i den civile retsplejelov.

Et privat dokument, der er udarbejdet skriftligt eller elektronisk, udgør bevis for, at den person, der har underskrevet det, har afgivet erklæringen i dokumentet.

Artikel 253 i den civile retsplejelov:

Hvis en part bestrider ægtheden af et privat dokument eller hævder, at erklæringen indeholdt i det fra den person, der har underskrevet det, ikke kommer fra ham, er han forpligtet til at bevise disse omstændigheder. Hvis tvisten vedrører et privat dokument, der stammer fra en anden person end den bestridende part, bør dokumentets ægthed dog bevises af den part, der ønsker at bruge det.

Artikel 316, stk. 1, i den civile retsplejelov:

Når retsmødet er afsluttet, afsiger retten dom, idet den tager udgangspunkt i situationen, som den var på tidspunktet for afslutning af retsmødet. Navnlig er den omstændighed, at en fordring er forfaldet under retssagen, ikke til hinder for, at der afsiges dom om betaling af denne

11 EU-retten.

Artikel 3, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L. 2008 133.66; herefter: »direktiv 2008/48/EF«): »debitorrente« er den rentesats, der er udtrykt i en fast eller variabel procentsats, der anvendes på årsbasis på de udnyttede kreditmuligheder;

Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF: Kreditaftalen skal klart og koncist angive:

litra f) debitorrenten, betingelserne for anvendelse af debitorrenten og et eventuelt indeks eller en eventuel referencesats, der skal anvendes på den oprindelige debitorrente, samt tidspunkter, betingelser og procedurer for ændring af debitorrenten; hvis der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige situationer, angives de nævnte oplysninger med hensyn til alle de relevante debitorrenter;

Artikel 3, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EUT L.1993 95 29; herefter »direktiv 93/13/EØF«):

Stk. 1: Et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, anses for urimeligt, hvis det til trods for kravene om god tro, bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge

aftalen til skade for forbrugeren, stk. 2: Et kontrakt vilkår anses altid for ikke at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og forbrugeren derved ikke har haft nogen indflydelse på indholdet, navnlig i forbindelse med en standardkontrakt.

Den omstændighed, at visse elementer i et kontraktvilkår eller et enkelt kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, udelukker ikke anvendelse af denne artikel på resten af en aftale, hvis en samlet vurdering fører til den konklusion, at der alligevel er tale om en standardkontrakt.

Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et standardiseret kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, har han bevisbyrden.

Artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF: Det vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, under hensyn til hvilken type varer eller tjenesteydelser aftalen omfatter, og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse samt til alle andre vilkår i aftalen eller i en anden aftale, som hænger sammen med denne, jf. dog artikel 7.

Artikel 5 i direktiv 93/13/EØF: De aftaler, hvor alle eller nogle af de vilkår, der tilbydes forbrugeren, er i skriftlig form, skal disse vilkår altid være udarbejdet på en klar og forståelig måde. Hvis der opstår tvivl om et kontraktvilkårs betydning, gælder den fortolkning, som er mest gunstig for forbrugeren. Denne fortolkningsregel gælder ikke i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i artikel 7, stk. 2.

III. Den forelæggende rets juridiske tvivl og dens betydning for afgørelsen af det retlige spørgsmål

A. Domstolens afgørelses relevans for hovedsagen

- 12 Ved afgørelse af 28. oktober 2022 forelagde Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie (retten i første instans i Kraków – Podgórze) to præjudicielle spørgsmål for Domstolen (sag C-678/22), hvoraf det første vedrørte problemstillingen omfattet af spørgsmålet i den foreliggende sag. Ved afgørelse af 5. december 2023 blev sagen dog slettet fra Domstolens register i medfør af artikel 100 i procesreglementet for Domstolen på grund af det forhold, at Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie (retten i første instans i Kraków – Podgórze) ved sin afgørelse af 20. november 2023 meddelte, at hovedsagen var hævet.
- 13 Essensen af det spørgsmål, der er forelagt for Domstolen, vedrører i hvilket omfang lånebeløbet, der er ydet af kreditgiveren, kan dækkes af renterne, der opkræves i henhold til kontrakten. I den foreliggende sag omfattede det lån, der blev ydet til sagsøgte, to væsentlige elementer: et lån *sensu stricte* (27 155,04 PLN) og de krediterede omkostninger ved at yde lånet (provision, forsikringspræmier osv.; 11 631,31 PLN). Det samlede beløb var 38 786,35 PLN,

hvoraf der blev pålagt renter, som efter kapitaliseringen for hele kontraktens varighed skulle udgøre 10 783,99 PLN.

- 14 I modsætning til, hvad sagsøgeren gjorde gældende ved henvisning til parternes aftale, er antagelsen om, at der kun kan opkræves renter af kapital *sensu stricte*, af væsentlig betydning for vurderingen af sagsøgerens krav: sagsøgeren søger et tilgodehavende, der også omfatter renter af beløb, der dækker omkostningerne ved det ydede lån, hvorimod renterne, der blev specificeret i aftalen, kun kunne beregnes af et beløb på 27 155,04 PLN.

B. Fortolkningstvivl om de bestemmelser, der udgør grundlaget for afgørelsen

- 15 På baggrund af sagens faktiske omstændigheder er der tvivl om fortolkningen med hensyn til ordlyden af artikel 3, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvoraf fremgår, at lånerenten indebærer en fast eller variabel procentsats, der anvendes på årsbasis på det udbetalte lånebeløb. En identisk regel blev indført i det polske retssystem: i artikel 5 i lov om forbrugerkredit har lovgiveren indsat en regel om, at lånerenten er den rente, der er udtrykt som en fast eller variabel rente, der anvendes på årsbasis på det udbetalte lånebeløb.
- 16 Den forelæggende rets tvivl, også set i lyset af de uoverensstemmelser, der viser sig i den polske retspraksis, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt det i lyset af formålene med direktiv 2008/48/EF, er ulovlig handelspraksis at medtage bestemmelser i forbrugerkreditaftaler, der indebærer, at forbrugeren skal betale kapitalrente som ikke kun er beregnet af det faktisk udbetalte beløb til forbrugeren, men også af renteauafhængige kreditomkostninger, der er krediteret af erhvervsdrivende (kreditgiveren).
- 17 Der har i flere år været en uenighed i polsk retspraksis om muligheden for at opkræve renter af en del af den kapital, der skal dække de krediterede omkostninger. Flere domme understøtter, at en sådan procedure kan tillades [f.eks. dom afsagt af Sąd Okręgowy w Poznaniu (den regionale domstol i Poznań) af 27.5.2022, XIV C-210/22, LEX nr. 3440970; dom afsagt af Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy (retten i første instans i Warszawa) den 27.6.2022, I C 284/22, LEX nr. 3501043; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Gliwicach (regional domstolten i Gliwice) den 25.10.2022, I C 257/22, LEX nr. 3550333; dom fra Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawa (retten i første instans i Warszawa), af 27.6.2022, I C 284/22, LEX nr. 3501043; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Gliwicach (regional domstolten i Gliwice) af 25.10.2022, sag I C 257/22, LEX nr. 3550333; dom afsagt af Sąd Rejonowy dla Warszawa-Mokotów w Warszawie (retten i første instans i Warszawa-Mokotów) af 27.12.2022, sag II C 3085/22, LEX nr. 3505069; dom afsagt af Sąd Rejonowy w Ciechanowie (retten i første instans i Ciechanów) af 25.1.2023, I C 185/22, LEX nr. 3504213; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa) af 31.03.2023, sag V Ca 3217/22, LEX nr. 3553822)], men mange domme betvivlede metoden til beregning af disse renter [(f.eks. dom afsagt af Sąd Rejonowy w Bartoszycach (retten i første instans

i Bartoszyce) af 4.11.2021, I C 983/20, LEX nr. 3280686; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Toruniu (regional domstolten i Toruń) af 25.5.2022, VIII Ca 169/22, LEX nr. 3369969; dom afsagt af Sąd Rejonowy w Słupcy (retten i første instans i Słupca) af 27.6.2022, I C 146/22, LEX nr. 3561755; dom afsagt af Sąd Rejonowy w Gdyni (retten i første instans i Gdynia) af 6.7.2022, II C 64/2022, LEX nr. 3580501, dom afsagt af Sąd Okręgowy w Sieradzu (den regionale domstol i Sieradz) af 11.1.2023, I Ca 478/22, LEX nr. 3550701; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Kielcach (regional domstolten i Kielce) af 1.2.2023, II Ca 1858/22, LEX nr. 3511122; dom afsagt af Sąd Okręgowy w Sieradzu (regional domstolten i Sieradz) af 3.2.2023, I Ca 601/22, LEX nr. 3550176)]. Sąd Najwyższy (øverste domstol) har i en af sine domme, hvori den afviste at behandle en kassationsanke, indirekte accepteret muligheden for at opkræve renter af en del af kapitalen beregnet til at dække krediteret provision (jf. den øverste domstol afgørelse af 15.6.2023, I CSK 4175/22, LEX nr. 3569756; retspraksis citeret i: T. Czech, Kredyt konsumencki. Komentarz, 3. udgave, Warszawa 2023).

- 18 Under henvisning til ordlyden af artikel 10, stk. 2, litra f), sammenholdt med artikel 3, litra j), i direktiv 2008/48/EF, samt det almindelige civilretlige princip om aftalefrihed, er de anførte bestemmelser ikke udtrykkeligt til hinder for, at kontraktforholdet udformes således, at der også opkræves ordinære renter af renteauafhængige kreditomkostninger, som vil blive tilbagebetalt af kredittageren på tidspunktet for tilbagebetaling af lånet, og på tidspunktet for ydelse af lånet som krediteres af kreditgiveren. Hvis kredittageren (forbrugeren) accepterer en sådan løsning, selv stiltiende ved indgåelse af en kontrakt, der er udarbejdet af kreditgiveren (erhvervsdrivende), og ordlyden af bestemmelserne i direktiv 2008/48/EF samt i den polske lov om forbrugerkredit ikke udtrykkeligt forbyder det, bør en sådan kontraktbestemmelse anses for ikke at være forbudt efter loven.
- 19 I denne henseende udtrykker den polske doktrin det synspunkt, at bestemmelserne i lov om forbrugerkredit ikke giver grundlag for at vedtage forskellige regler for opkrævning af renter på et lån, især når det afhænger af det formål, som lånet er beregnet til (J. Gil, M. Szlaszyński, Spørgsmålet om renter på de krediterede omkostninger for bankkredit til forbrugere, Monitor Prawa Bankowego, 2022, nr. 6, s. 59-74, LEX).
- 20 En formålsfortolkning af bestemmelsen kan dog føre til en anden konklusion. Rimelighedshensyn synes at understøtte vurderingen af, at ordinære renter alene skal belønne kreditgiveren for at stille kapitalen til rådighed for kredittageren, og ikke også for kreditering af renteauafhængige kreditomkostninger, navnlig provision, som i sagens natur udgør et mervederlag til kreditgiveren for ydelse af lånet. Det ser ud til, at en sådan fortolkning også kan understøttes af Domstolens begrundelse for dommen i sag C-377/14 (ECLI:EU:C:2016:283), præmis 81-91.
- 21 Ved at anvende den angivne fortolkningsmetode bør man derfor konkludere, at ordinære renter kun har til formål at belønne kreditgiveren for at stille kapital til rådighed for låntageren, og ikke også for kreditering af rentefri låneomkostninger,

især provisioner, som i sin natur udgør et yderligere vederlag til kreditgiveren for ydelse af lånet, eller forsikringspræmier betalt til tredjepart.

- 22 Af de anførte grunde forelagde Sąd Okręgowy (regional domstol), som den forelæggende ret, et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

[Udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT